

عنوان مقاله:

کاربرد محلول پاشی برگری روی در کاهش اثرات سمیت بور در دو رقم انگور

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های میوه کاری، دوره 5، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سکینه توکلی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

جعفر امیری - استادیار گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

محسن برین - استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

خلاصه مقاله:

سمیت بور، یکی از مهم‌ترین اختلالاتی است که می‌تواند رشد گیاهانی مانند انگور را در نواحی خشک و نیمه‌خشک جهان محدود سازد. به منظور بررسی تاثیر کاربرد محلول پاشی برگری سولفات روی بر برخی ویژگی‌های مورفولوژیک، فیزیولوژیک و بیوشیمیایی در دو رقم انگور (قرل‌اوزوم و حسینی) در شرایط سمیت بور، آزمایش گلخانه‌ای با سه فاکتور شامل دو رقم انگور (قرل‌اوزوم و حسینی)، چهار سطح بور (۲۵/۰ (شاهد)، ۵/۲، ۵ و ۱۰ میلی‌گرم در لیتر) و محلول پاشی سه سطح سولفات روی (صفر (شاهد)، ۳ و ۶ گرم در لیتر) به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با چهار تکرار و در مدت شش ماه انجام شد. نتایج نشان داد که تنش سمیت بور، موجب کاهش تعداد برگ، طول ریشه، وزن تر و خشک شاخساره و میزان کلروفیل گردید. با افزایش بور میزان نشت یونی غشاء یاخته‌های برگ و میزان مالون‌دی-آلدهید افزایش یافت. یافته‌های این پژوهش نشان داد که در شرایط سمیت بور، کاربرد سولفات روی (به ویژه در غلظت شش گرم در لیتر) باعث بهبود شاخص‌های رویشی و کاهش نشت یونی و افزایش آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی در هر دو رقم شد. به طور کلی در پژوهش حاضر، استفاده از سولفات روی توانست بعضی از اثرات منفی ناشی از سمیت بور را در هر دو رقم انگور تعدیل نماید.

کلمات کلیدی:

انگور، شاخص های رویشی، محتوای نسبی آب برگ، نشت یونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1254632>

